

Om avhandlingen:

Kirkemusikkutdanningen er Norges eldste formaliserte musikkutdanning. Den norske kirke er landets eldste institusjonaliserte arbeidsplass, og kirkemusikeren var sannsynligvis også landets første profesjonelle musikkarbeider. Kirkemusikerne utgjør en liten profesjonsgruppe i Norge hva gjelder antall utøvere, men har like fullt en betydelig posisjon som musikkformidlere innenfor kirke, skole og i kulturlivet generelt. Samtidig er Den norske kirke en institusjon i stor endring, noe som i sum gjør kirkemusikertjenesten til en svært kompleks profesjonsutøvelse. Avhandlingen stiller derfor følgende spørsmål: Hva kjennetegner nyutdannede kirkemusikers profesjonelle livsbetingelser og hva betyr de for deres profesjonelle forståelse?

Gjennom blant annet intervjuer med nyutdannede kirkemusikere, studieplaner og kirkens rammeplan for kirkemusikk søker studien å belyse kompleksiteten i kirkemusikerens profesjonsutøvelse. Ved hjelp av en refleksiv forskningsstrategi utfordrer studien tre forhold av henholdsvis kunnskapsmessig, institusjonell og personlig art: kirkemusikkutdanningen i spennet mellom å være disiplinutdanning og profesjonsutdanning, kirkemusikerens plass i kirkens tjenestestruktur og kallets betydning for profesjonsutøveren.

Studien konkluderer med at noen vesentlige spørsmål trenger avklaring før morgendagens kirkemusikkutdanning kan formes:

- skal kirkemusikkutdanningen primært være en dyptgående disiplinutdanning av kirkemusikere eller en yrkesrettet profesjonsutdanning *til* kirkemusiker?
- hva betyr kirkemusikertjenesten for kirken?
- hvordan kan og skal forholdet mellom utdanning og yrkesfelt ivaretas i profesjonsforberedelsen?

Studien er et bidrag både til musikkutdanningsinstitusjonene, Den norske kirke og utdannings- og profesjonsforskning.

